

เทศน์อบรมฆราวาส

ณ วัดป่าภูกิริยัตตปฏิบัติปาราม จ.ปทุมธานี

เนื่องในวันประชุมเพลิงศพพระอาจารย์ชิต ฐิตจิตโต

เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ท่านชิตไปทำประโยชน์ให้โลก

คณะลูกศิษย์หลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท ถวายทองคำ ๑ กิโลกรัม เงินผ้าป่าสงเคราะห์โลก ๓๐,๐๐๐ บาท ดอลลาร์ ๑๐๕ ดอลลาร์

วันนี้เป็นงานใหญ่โตของพี่น้องชาวไทยเราทั่วประเทศมารวมกันที่นี่ มีจำนวนไม่น้อยเลยนะ เหตุเบื้องต้นก็คือท่านชิต ท่านชิตเป็นคนจังหวัดเพชรบุรี แต่เป็นพระวัดป่าบ้านตาด อยู่กับวัดป่าบ้านตาดมาเป็นเวลานาน พออายุพรรษามากพอสมควรแล้วจะหาสถานที่ที่เวกสัจด์ พาหมู่เพื่อนอยู่ด้วยความผาสุกร่มเย็นในการประกอบความพากเพียร เราก็ให้ไปอยู่ที่น้ำหนาว ไปอยู่ที่น้ำหนาวก็รับใช้เราอยู่ทางนั้น เพราะทางนั้นมีด่านหลายแห่งที่ให้ทางวัดป่าบ้านตาดช่วย ไฟฟ้าแรงสูงหรืออะไรก็ไม่รู้ ฟาดมาตั้งแต่โน้น เป็นล้านนูนนะ แล้วปลุกบ้านให้ตำรวจอยู่ สร้างโรงรถ สร้างห้องน้ำห้องส้วม เจาะน้ำบาดาลให้แถมทั้งหมด

นี่ก็เป็นหน้าที่ของท่านชิตเป็นผู้ทำหน้าที่แทน เราคอยจ่ายเงิน ๆ ท่านชิตอยู่ที่นั่นคอยรับใช้เราเวลาจำเป็น ทางแฉวนนั้นก็ท่านชิตละคอยดูแลแทนเรา ท่านอยู่ที่น้ำหนาวท่านเป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เป็นที่เคารพนับถือของประชาชนทั่ว ๆ ไป แม้เราเองซึ่งเป็นหัวหน้าก็ไม่เคยได้มีข้อต้องติจากเธอเลย เป็นผู้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติอาจหาญชาญชัย เอาจริงเอาจังทุกอย่าง ไม่ท้อถอยอ่อนแอ ชิงชังตั้งตั้ง จริงจังกับหน้าที่การงานทุกอย่าง ก็คือท่านชิต ท่านอยู่ที่จังหวัดเพชรบุรี บวชแล้วไปอยู่วัดป่าบ้านตาด เลยกลายเป็นพระวัดป่าบ้านตาดไป เราใช้สอยตลอดมาจนกระทั่งถึงท่านมรณภาพนี้แหละ

ท่านทำประโยชน์ให้โลก คือท่านไปทำวิทยุอะไร (ไปตรวจสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชนภาคใต้ครับผม) เออ ท่านไปตรวจสถานีวิทยุเพื่อประชาชนทางภาคใต้ เกิดรถไปเสียหลักเลยคว่ำแล้วตาย นี่ละกำลังได้เฝ้าอยู่เวลานี้ ท่านทั้งหลายให้ทราบไว้สาเหตุเป็นมาอย่างนี้ ท่านไปทำประโยชน์ให้โลกนั่นแหละ วิทยุเพื่อกระจายทั่วประเทศไทยให้ได้ทราบข่าวสารของอรรถของธรรมทั่วถึงกัน จิตใจจะได้รับความสงบร่มเย็น รู้จักบาปจักบุญคุณโทษ ประโยชน์ไม่ใช่ประโยชน์อะไรก็ให้ได้รู้จากเสียงอรรถเสียงธรรม เพราะเสียงอรรถเสียงธรรมเป็นเสียงที่ตายใจได้ ไม่ใช่เป็นเสียงปลิ้นปล้อน หลอกหลวงตมตุนเหมือนเสียงกิเลสตัณหา ซึ่งมีร้อยล้านพันคม แต่เสียงธรรมนี้ตรงไปตรงมา

ท่านชิตท่านก็ไปประกาศเกี่ยวกับเรื่องเสียงอรรถเสียงธรรมนี่ละ ทางด้านวิทญู ก็ไปเกิดอุบัติเหตุได้เสียชีวิตมา ที่พี่น้องทั้งหลายได้มาปลงธรรมสังเวยอยู่เวลานี้ ดูเอาศพของท่านชิตที่วางอยู่บนเมรุนั่นนะ นี่ละนับด้วยกันทั้งหมดนี้หนึ่งด้วยกันนี้ไม่มีใครเล็ดลอดไปได้ ให้พากันจดจำเอา นี่ท่านชิตเป็นพยานสำหรับในวันนี้ จะได้เผาศพท่านชิตเรียกว่ายุติแล้วในชาตินี้ภพนี้ ใครมีความดีงามหรือชั่วช้าลามกอะไรก็จะไปเสวยกรรมของตนตามความดีความชั่วที่ได้สร้างมาตั้งแต่ภพยังเป็นมนุษย์อยู่ ให้เอาอันนี้ไปเป็นเครื่องชั่งน้ำหนักตัวเอง

ท่านชิตวันนี้จะเป็นวันเผาศพของท่านแหละ เราทุกคนๆ เป็นศพผิติดบ ที่นั่งเต็มกันอยู่นี้มีแต่จะตายด้วยกัน แม้ที่สุดผู้กำลังเทศน์อยู่นี้ก็จะตาย ไม่มีใครที่ได้รับข้อยกเว้นว่าเกิดแล้วไม่ต้องตาย แต่ก่อนตายขอให้ใช้ความพินิจพิจารณารับรองตัวเอง ประกันตัวเอง รักษาตัวเอง รับผิดชอบตัวเองเสียตั้งแต่บัดนี้ อย่าทำสุ่มสี่สุ่มห้า ในหน้าที่การงานทุกสิ่งทุกอย่างให้พินิจพิจารณา ทำลงไปแล้วเรานั้นแหละจะเป็นผู้รับผิดชอบรับเคราะห์รับกรรมทั้งกรรมดีกรรมชั่วของเราเอง ขอให้พินิจพิจารณา

ตามหลักศาสนธรรมท่านแสดงไว้ว่านิสฺสมม ฺกรณฺ์ เสยฺโย ทุกสิ่งทุกอย่างขอให้ใช้ความพินิจพิจารณาเสียก่อนแล้วค่อยทำลงไป จะไม่ค่อยผิดพลาด นี่เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้า ถ้าทำพรวดพราดๆ แล้วผิดพลาดกันเสียทั้งนั้นแหละ ให้พิจารณาเสีย เราเกิดในชาตินี้แน่ใจแล้วว่าเกิดเป็นมนุษย์ ทั้งหญิงทั้งชายก็เป็นมนุษย์ด้วยกัน มนุษย์นี้โลกถือว่าเป็นความฉลาดกว่าบรรดาสัตว์ทั้งหลาย แต่เราจะฉลาดในทางใดให้เอาไปชั่งน้ำหนักดูตัวเอง ฉลาดในการทำความชั่วช้าลามกก็จะไปจมลงนรกที่ต่ำที่สุดกว่าบรรดาสัตว์ทั้งหลาย

ถ้าผู้ฉลาดสมนามมนุษย์แล้วก็จะสร้างความดีงาม จากการพินิจพิจารณา ใครครวญก่อนแล้วค่อยทำ จะได้ตั้งแต่ขงติดบของดีมาครองเป็นสมบัติของตนเอง คนนี้ก็จะไปสู่สุคติโลกสวรรค์ได้ เพราะคำว่าสวรรค์ก็ดี นรกกี่ดี ไม่ได้เป็นสมบัติของผู้หนึ่งผู้ใดโดยเฉพาะ แต่วางศูนย์กลางไว้ นรกกี่เป็นศูนย์กลาง เหมือนอย่างเรือนจำนี้เป็นศูนย์กลาง แล้วแต่ใครจะทำโทษทำกรรมหนักเบาอย่างน้อยก็ไปติดคุกติดตะรางเสวยกรรมของตนตามอำนาจแห่งกรรมหนักเบาอย่างน้อย เต็มอยู่ในคุกในเรือนจำนั้นแหละ ผู้ที่จะไปตกรอกอเวจีเป็นเปรตเป็นผีเป็นยักษ์เป็นมาร ก็ตัวของเราเองเป็นผู้สร้างขึ้นมาเอง

เราอย่าไปตำหนิติโทษว่าผู้หนึ่งผู้ใดมาให้โทษให้คุณแก่เรา ผู้ให้คุณแก่เราก็คือผู้สร้างความดีงามในเวลาเป็นมนุษย์พินิจพิจารณาสร้างแต่ความดีงาม การประพฤติดัวไปที่ไหนให้เป็นความสนิทสนมกลมกลืนกับบรรดาเพื่อนบ้านทั้งหลาย อย่าไปเที่ยว

ทะเลาะเบาะแว้ง ดุคนั้น ดุคนี่ นินทาคนนั้น นินทาคนนี้ ตำนินตินินทาแต่เขา แต่ไม่ตำหนิตินินทา สอดส่องมองดูความเคลื่อนไหวที่เป็นพื้นเป็นไฟของหัวใจตนเอง เลยอย่างนี้ใช้ไม่ได้ จึงขอให้ดูหัวใจตัวเองตลอดเวลาที่เสมอ

ก่อนจะระบายออกไปทางใด คิดออกไปถ้าไม่ดีให้ระงับดับมันทันที การจะพูดออกไปเวลาพูดออกไปแล้วกระทบกระเทือนหูคนอื่น ถ้าออกไปในทางที่ถูกที่ดีก็เป็นมงคลแก่ผู้ที่ฟังทั้งหลาย ได้รับผลประโยชน์ต่อๆ กันไปไม่มีสิ้นสุด ถ้าพูดเป็นการกระทบกระเทือน พูดให้ร้ายป้ายสีแก่คนอื่นจากความเลวร้ายของใจตัวเองแล้วก็พื้นเป็นไฟเผาไหม้ไม่มีสิ้นสุด คนประเภทนี้ปากประเภทนี้เรียกว่าปากอมขี้ ไปที่ไหนสกปรกรกรุงรังไม่มีใครอยากคบค้าสมาคม มีตั้งแต่พื้นแต่ไฟเผาไหม้ ให้ระงับดับไว้ เหล่านี้มันพื้นเป็นไฟเป็นไฟ ให้สร้างตั้งแต่ความดีงาม

การพูดการจาปากเขาก็มี ปากเราก็มี่ ใจเขาก็มี ใจเราก็มี่ เวลาพูดออกไปคำพูดของเราเป็นคำพูดที่ดีหรือชั่ว ถูกใจตัวเองแต่ผิดใจคนอื่นก็ใช้ไม่ได้ เพราะคนเราชอบเข้าเนื้อเข้าตัวตลอดเวลา เรียกว่าเห็นแก่ตัว การพูดจะกระทบกระเทือนคนอื่นมากน้อยเพียงไรขอให้ถูกใจตัวเองเท่านั้นเป็นพอ คนนี้ละเป็นคนขวางโลก ไปไหนจะทำแต่ถูกใจตัวเองแต่ผิดใจของคนทั้งแผ่นดินไม่มองดู คนนี้เป็นคนขวางโลก อย่างนำมาใช้ในวามนุษย์ที่อยู่ร่วมสุขร่วมทุกข์กัน

ให้พิจารณาใคร่ครวญก่อนก่อนที่จะทำทุกๆ ท่าน สมเราเป็นลูกชาวพุทธ พระพุทธเจ้าตรัสออกมาคำใดท่านเรียกว่าสวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้วทุกอย่าง ไม่มีคำว่าผิดว่าพลาด ถ้าใครปฏิบัติตามธรรมของพระพุทธเจ้าที่ตรัสไว้ชอบแล้วนั้นจะเป็นคนดีงามตลอด อยู่ในภพนี้คบค้าสมาคมกับเพื่อนกับฝูง ไปที่ไหนใครก็รักก็ชอบ เคารพนับถือ ไปเมืองไหนก็ตามเถอะคนดีไปไหนไม่ขวางโลก

แต่คนชั่วอยู่ที่ไหนขวาง แม้แต่อยู่กับสัตว์ก็รังแกสัตว์ ฆ่าสัตว์ อย่างว่าแต่อยู่กับมนุษย์ที่รังแกมนุษย์ กระทบกระเทือนทะเลาะเบาะแว้งกับพวกเพื่อนเดียวกันเลย ไปอยู่กับสัตว์ก็ทะเลาะกับสัตว์ ทำร้ายสัตว์ ทำลายสัตว์ ทำไปได้ทุกอย่าง ขึ้นชื่อว่าความชั่วเป็นภัยตลอดไป เป็นภัยทั้งแก่ตัวเอง เป็นภัยทั้งแก่ผู้อื่นตลอดสัตว์บุคคลทั่วๆ ไป เป็นภัยทั้งนั้นความชั่ว จึงต้องพากันระมัดระวังทุกคน ให้สร้างแต่ความดีงามสมเราเป็นลูกชาวพุทธ

วันนี้เป็นเครื่องประกาศให้เห็นอย่างชัดเจนว่าคือท่านชิต ท่านก็สร้างความดีงามมาตั้งแต่วันบวชจนกระทั่งวันสิ้นชีพายชนม์ ท่านสร้างแต่ศีลแต่ธรรม ประกอบชีวิตอยู่ด้วยธรรมด้วยวินัยตลอดมาท่านก็ไม่พ้นความตาย นี้เราจะเห็นความตายไปที่ไหนในโลกนี้ เป็นหนึ่งด้วยกันทั้งนั้น นั่งอยู่นี้มีจำนวนเท่าไร นับเราหนึ่งก่อน หนึ่งเราก็สองคน

นี้สามคนนี้มีเท่าไรตายด้วยกันหมด เรายังไม่ตายให้สร้างความดีงามเสีย เรามีสิทธิ์ที่จะทำได้เวลานี้

ตายแล้วจึงนิมนต์พระมากุสลา ธมฺมา ใช้ไม่ได้นะ กุสลา ธมฺมา ใครสวดก็ได้ ถ้าเจ้าของทำความชั่วช้าลามกแล้วเอาพระมาทั่วประเทศไทยมากุสลา ธมฺมา ก็เป็นลมปากเฉย ๆ ไม่เกิดประโยชน์ แต่ถ้ากุสลาเกิดขึ้นจากความฉลาดในศีลในธรรม ขวนขวายหาความดีงามเข้าสู่ตนแล้วนี่คือกุสลาตัวเอง ตายที่ไหนตายเถอะคนที่มี กุสลาความเฉลียวฉลาดสะอาดแสดวงหาบุญมาใส่ตัวแล้ว ตายที่ไหนเป็นความดีทั้งนั้นแหละ ๆ

เราได้เห็นอย่างเช่นพระอรหันต์ตาย ส่วนมากไม่ค่อยมีประวัตินะ เราได้เคยนำมาพูดเสมอ พระอรหันต์ตายไม่ค่อยมีข่าวมีตำรับตำราออกมา มีก็มีเฉพาะท่านผู้มีชื่อเสียง เช่นอย่างพระสารีบุตร พระโมคคัลลาน์ พระอานนท์ หรือพระกัสสปะ นอกจากนั้นท่านเป็นพระอรหันต์ที่พิเศษเลิศเลอเหมือนกัน แต่เวลาตายเงียบไป ๆ ทำไมจึงเงียบไปอย่างนั้น แทนที่พระอรหันต์ตายจะกระเทือนทั่วโลกดินแดน แต่กลับกลายหายสูญเงียบ ๆ เพราะอะไร เพราะท่านเป็นพระอรหันต์แล้วท่านตายง่าย ให้ท่านทั้งหลายเข้าใจอย่างนี้

พระอรหันต์ท่านตายง่ายนิดเดียว ท่านไม่ได้กระวนกระวายติดดินตักที่หลับที่นอนตกเตียงไปเหมือนพวกเราหาสติสตั้งไม่ได้ ท่านมีสติรอบคอบ เป็นความสิ้นสุดวิมุตติหลุดพ้นแล้วตั้งแต่นั้นยังไม่ตาย ครองร่างคือสังขารร่างกายอยู่เท่านั้น จิตใจของท่านบริสุทธิ์แล้ว ถึงกาลเวลาที่จะไปแล้วท่านกำหนดดูธาตุดูขันธ์ สภาพอันนี้จะไปไม่ได้แล้ว ใช้มาตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งถึงบัดนี้เป็นอันว่าสิ้นสุดแล้ว จะใช้ต่อไปไม่ได้แล้วท่านก็สลัดบั้นะเดียว ไม่ต้องนิมนต์ใครมากุสลา ธมฺมา ท่านพิจารณาเอง กุสลา เองด้วยความบริสุทธิ์ใจ

เพราะฉะนั้นพระอรหันต์ตายที่ไหนจึงไม่ค่อยมีประวัติ ไม่ค่อยมีตำรับตำราแสดงออกมากมายนัก เพราะท่านตายง่าย ท่านอยู่ในป่าในเขา อยู่ในเขาลูกไหน ถ้าได้ก็ตามถึงเวลาท่านพิจารณาถึงขั้นของตัวเอง เห็นจะไปไม่รอดแล้วท่านกำหนดพิจารณา สลัดบั้นะไปเลย ๆ แล้วใครจะไปเขียนประวัติของท่านได้ละ ท่านตายอยู่ในป่าในเขาอย่างง่ายตาย นี่ละท่านผู้ดี ท่านผู้สงบ เวลามีชีวิตอยู่ท่านก็สงบร่มเย็น เวลาตายไปแล้วตายอยู่ในป่าในเขาลูกไหนท่านก็ตายได้ง่ายทีเดียว เพราะไม่มีอะไรเป็นตัวยุ่งเหยิงวุ่นวาย เพราะกิเลสไม่มีภายในใจ ใจหมดกิเลสแล้วก็หมดความยุ่งเหยิงวุ่นวาย

โลกที่วุ่นวายอยู่เวลานี้เป็นเพราะอำนาจของกิเลสทั้งนั้น เรื่องธรรมไม่ก่อความวุ่นวายให้แก่ผู้อื่นผู้ใดทั้งนั้นแหละ มีตั้งแต่ความสงบสุขคือผู้สั่งสมศีลธรรมภายในตัว

อยู่ในบ้านในเรือนกับลูกเต้าหลานเหลนพ่อแม่พี่น้องครอบครัว ก็สงบร่มเย็นไปตามๆ กัน ฟังเสียงกัน ลูกตัวเล็กๆ หัวเท่ากำปั้นพ่อแม่ทะเลาะกัน ลูกมันตาพ่อแม่บ้าง ดุพ่อแม่บ้าง พ่อแม่ควรจะฟังถ้าเป็นพ่อแม่ของเด็กที่ดี เด็กเขาไม่ชอบทำไมพ่อแม่จึงชอบทะเลาะกัน การทะเลาะนี้มันเป็นวิชาหมากัดกัน กัดกันให้ลูกเขาดู เขาไม่ยอมดูเขาก็ว่าเอาบ้าง ให้จำเอานะพ่อแม่

นี่ละเรื่องของความเป็นธรรมอยู่ที่ไหนสงบสบาย ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสตัณหาไปที่ไหนมีแต่คอยจะแสบๆ แล้วยังกัดกันๆ ไปที่ไหนมีแต่คอยตำหนิติเตียนเขา ตัวเองเป็นตัวติดตัวดิน ตัวเป็นพื้นเป็นไฟ หาแต่พื้นแต่ไฟเผาไหม้คนอื่น ไม่ดูหัวใจตัวนี้เลย มันจึงมีตั้งแต่เรื่องแต่ราวทั่วบ้านทั่วเมือง ไปที่ไหนต้องติฉินนินทากันทั่วโลกดินแดน เพราะใจพาให้เป็น ถ้าใจมีความสงบมีธรรมเป็นเครื่องอยู่ เห็นใจเขาใจเรา เก็บความรู้สึกไว้ดี ไม่ควรพูดก็ไม่พูด พูดแต่สิ่งที่จะเป็นประโยชน์แก่ตนและผู้อื่น สิ่งใดที่ไม่เป็นประโยชน์ปิดออกๆ เสีย มันมีอยู่ด้วยกันทุกคนนั้นแหละสิ่งเหล่านี้ เป็นแต่เพียงว่าระงับดับไว้ได้ ถ้าไม่ระงับมันก็กระจายออกไป ก็เกิดความทะเลาะเบาะแว้งติฉินนินทา มากกว่านั้นกระทบกันถึงฆ่าฟันรันแทง ขนาดรบกันเอาโลกให้ฉิบหายป่นปี้ก็ได้ เพราะความรุนแรงของกิเลสตัณหา มันไม่ไว้หน้าใคร

ให้พากันจำ ธรรมไปที่ไหนสงบร่มเย็น ถ้ากิเลสไปที่ไหนฟุ้งเพื่อเห่อเหิมติดดิน ลืมเนื้อลืมตัว ให้ท่านทั้งหลายได้พิจารณาพิจารณา ธรรมกับโลกนี้ต่างกันมาก อยู่ในใจของเราเนี่ย ใจของเราที่ยังไม่เคยได้รับการอบรมไปที่ไหนมันติดมันดินฟุ้งเพื่อเห่อเหิม เป็นความทุกข์ความทรมานเต็มหัวใจ อะไรรจะสงบก็ตามแต่ใจของผู้เต็มไปด้วยพื้นด้วยไฟ คือกิเลสแล้วจะเป็นไฟเผาหัวอกตลอดเวลา

แต่ใจที่ได้รับความเสียหายแลคือการฝึกฝนอบรม เช่นจิตตภาวนา มองดูความคิดความปรุงของเจ้าของดีไม่ดียังไรบ้าง ระงับดับมันลงไปด้วยธรรมๆ แล้วนำธรรมเข้ามา ให้คิดให้ปรุงแต่เรื่องของธรรม ไม่คิดไม่ปรุงเรื่องฟุ้งเพื่อเห่อเหิม เรื่องติดเรื่องดิน เรื่องทะเลาะเบาะแว้ง เรื่องยกโทษยกกรรมของคนอื่นคนใดก็ตาม ไม่นำมาคิดให้เสียเวล่ำเวลา คิดแต่เรื่องความบกพร่องของเจ้าของมันบกพร่องเรื่องอะไร แก้ไขตัดแปลงที่ใจ เวลาวาจาออกมาจากความแก้ไขตัดแปลงเรียบร้อยแล้ว วาจาก็มีเหตุมีผล มีหลักมีเกณฑ์ การกระทำทุกอย่างก็มีเหตุมีผล มีหลักมีเกณฑ์

นี่คนมีธรรม กิริยาที่แสดงออกก็ต้องเอากายวาจาเนี่ยละออกแสดง แต่กายวาจาที่ได้รับการอบรมจากทางด้านจิตใจโดยความเป็นธรรมแล้ว วาจาก็พูดถูกพูดดี การกระทำก็ไม่กระทบกระเทือน เป็นมงคลแก่ตนและผู้อื่น ให้พากันจำเอาละ การปฏิบัติ

ธรรมไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย อย่าพากันฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว ทั้ง ๆ ที่เราเป็นลูก
ชาวพุทธ อย่าเหยียบหัวพระพุทธรูปไปโดยไม่มองหาพุทโธ ธัมโม สังฆโมเลย

วันหนึ่งระลึกพุทโธได้สักสามคำหรือไม่กี่ไม่ทราบ พวกเราที่นั่งเต็มอยู่นั้นะ หรือ
จะเรียกมาถามเป็นราย ๆ ก็ได้ เรียกมาตั้งแต่ตัวเล็ก ๆ มายืนก็ตรงนี้ เอา หนู ตั้งแต่
ตื่นนอนมานี้หนูระลึกถึงพุทโธได้ไหมวันนี้ พุทโธคืออะไรครับ มันก็ว่า มันไม่ได้ยินเสียง
พุทโธเพราะพ่อแม่มันไม่พาว่าชิ พุทโธไม่มีในพ่อแม่ ธัมโม-สังฆโมไม่มี ลูกเกิดมามัน
จะเอาพุทโธมาจากไหน เวลาถามเคยพุทโธไหมละหนู พุทโธคืออะไรครับ ถ้ามีการ
ฝึกฝนอบรมกันตั้งแต่พ่อแม่มาถึงลูกเต้าหลานเหลนแล้ว ถามว่านึกถึงพุทโธไหม
ระลึกครับ นั้น เวลาจะหลับจะนอนพ่อแม่พาไหว้พระเสียก่อน

มันยังพูดให้เราฟังอย่างจะแจ้งอีกด้วยนะ เวลาจะหลับจะนอนพอกับแม่พาไหว้
พระเสียก่อนแล้วค่อยนอน นี่เด็กที่ได้รับการอบรมจากพ่อแม่เป็นอย่างนั้น ถ้าไม่ได้
รับการอบรมมีแต่ความดีความดีตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งถึงหลับ ตั้งแต่นั้นวันหน้า
จนกระทั่งวันเกิดถึงวันตายไม่ระลึกถึงพุทโธ ธัมโม สังฆโม คือความตึ๊งมบ้างเลย ตาย
แล้วจม พวกนี้พวกเขียนใบจมนให้ตน ใครสมัครเขียนใบจมนให้สร้างความชั่วช้าลามกให้
มาก ๆ ตายแล้วจะได้จมได้อย่างง่ายดาย ถ้าใครสร้างความตึ๊งมแล้วคนนั้นจะฟื้นฟู
ตัวเองขึ้นโดยลำดับ จะมีความสุขความเจริญแก้ไข

พระพุทธรูปแต่ละพระองค์ ๆ ที่อุบัติขึ้นมาให้เราทั้งหลายได้กราบไหว้บูชาว่าถือ
ศาสนาพุทธ ๆ เป็นของเล่นเมื่อไร ท่านเสียสละเป็นตายทุกอย่าง ไม่มีใครเกินพระ
โพธิสัตว์ก่อนที่จะได้เป็นศาสดา ท่านฝึกฝนอบรมเสียสละทุกอย่างบรรดาพระโพธิสัตว์
แล้วรอดตายมาไม่รู้กี่ภพกี่ชาติ เมื่อบารมีเต็มสัดเต็มส่วนแล้วได้ตรัสรู้ขึ้นมาเป็นศาสดา
ของโลก แล้วก็เต็มไปด้วยความเมตตาสั่งสอนสัตว์โลก สงเคราะห์ทุกสิ่งทุกอย่างไม่มี
ใครเกินพระพุทธรูปเจ้าเลย

พระพุทธรูปท่านบำเพ็ญมาอย่างนั้น เราไม่ได้เป็นแบบพระพุทธรูปเจ้าทุกอย่างก็
ตาม แต่เป็นแบบลูกศิษย์ที่มีครูแนะนำสั่งสอน เดินตามร่องรอยของพระพุทธรูปเจ้า ตื่น
นอนขึ้นมาให้มีพุทโธ ธัมโม สังฆโมบ้าง เวลาจะหลับก็ให้มีพุทโธ ธัมโม สังฆโมบ้างภายใน
จิตใจ ใจจะมีความชุ่มเย็น คำว่าพุทโธ ธัมโม สังฆโมเป็นของเล็กน้อยเมื่อไร เลิศเลอสุด
ยอด ใครไม่มีธรรมอันเลิศเลอจะเป็นพระพุทธรูปเจ้าไม่ได้ จะคู้ยี่เขี่ยขุดค้นหาธรรมมา
สอนโลกไม่ได้ สังฆโมก็เหมือนกันต้องเป็นผู้ปฏิบัติเต็มเหนี่ยวเสียก่อน ได้รับการอบรม
สั่งสอนจากพระพุทธรูปเจ้าแล้วมาฝึกหัดตัดแปลงตนเอง ฆ่าฟันหันแหลกกิเลสให้ขาด
สะบั้นลงไปจากจิตใจแล้วเป็นสังฆโมขึ้นมา แล้วก็ป็น สงฺฆํ สรณํ คจฺฉามิ

พุทฺโธ ธัมโม สังฆโมของพวกเราเป็นของเล่นเมื่อไร เราจะมาทำเล่นๆ ได้หรือ เวลาจะหลับจะนอนก็ล้มตมๆ เสื่อขาดหมอนแตกไปเลย เพราะมันล้มแรง ตังตมๆ เลย ใช้ไม่ได้นะ พุทฺโธ ธัมโม สังฆโม ให้มันติดเนื้อติดตัวบ้าง อย่าทำใจจิตใจจาง คนหนึ่ง ถ้าใจจิตใจจางจากอรรถจากธรรมคนนั้นไม่มีค่า ไม่มีราคา ชื่อเสียงเรียงนามใครตั้งก็ได้ ตังบนจรวดดาวเทียมก็ได้แต่คนจมอยู่ในนรก ใช้ไม่ได้นะ ให้พิตตัวของเราให้ดี ภาย วาจา ใจของเราให้ดี ชื่อตั้งอะไรก็ได้ มันยากอะไรประสาตั้งชื่อ ตังเลยจรวดดาวเทียมก็ ตั้งได้แต่เจ้าของจมนรกเป็นประโยชน์อะไร

ให้ตั้งตัวให้พื้นตัวเองให้เป็นคนดี อยู่ที่ไหนได้หมด ถ้าเป็นคนดี ตายที่ไหนตาย ได้ ไปสู่ความดีงามทั้งนั้น ถ้าคนชั่วตายที่ไหนจมนๆ ให้พากันนำไปพินิจพิจารณาฝึกฝน อบรมตนเอง วันนั้นก็ปลื้มชียาน เห็นไหมตายแล้วนี่ว่าจะสิ้นสุดหรือ ท่านชิตท่าน ตายในวันนี้ ถ้าท่านไม่สิ้นกิเลสท่านยังจะสืบทอดภพชาติอีก ไปเกิดภพใดชาติใดก็เป็น เหมือนกัน โลกทั้งหลายนี้โลกเกิดตาย ไม่มีว่าตายแล้วสูญ คำว่าสูญไม่มีในใจทุกดวงทั้ง ใจสัตว์ใจบุคคล ตายแล้วต้องไปเกิดข้างหน้าเสมอๆ จึงเรียกว่านรกท่องเที่ยวได้แก่จิตใจ ดวงนี้ละมันเกิดมันตายๆ จึงเรียกว่านรกท่องเที่ยว

ภพไหนๆ ขอแต่กรรมมีมากน้อยเถอะจะต้องไปตามภพแห่งกรรมที่ชั่วของตน จนได้ ไม่มีใครห้ามได้ห้ามกรรมของตัวเองที่ตกลงไปแล้ว กรรมนั้นแหละหักห้าม ตัวเอง หรือพาตัวเองไป ให้สร้างแต่กรรมอันดีงามแล้วจะเป็นความสุขความเจริญ วันนั้นก็ปลื้มชียานว่าเราจะต้องตายด้วยกัน มีท่านชิตท่านเป็นพยานอยู่แล้ววันนี้ การ เกิดการตายก็มีมาตั้งกับตั้งกลับตั้งแต่เรายังไม่เกิด พอเกิดขึ้นมาก็เห็นคนตายคนเป็น เต็มบ้านเต็มเมืองมาตลอดจนกระทั่งปัจจุบันนี้ วันนั้นก็เห็นท่านชิต ไม่จริงหรือ ยังเห็น อยู่ต่อหน้าต่อตาไม่จริงได้อย่างไร ควรจะเอาไปเป็นข้อคิดสำหรับเรา

เวลามีชีวิตอยู่นี้ให้สร้างความดีงาม เฉพาะอย่างยิ่งนักปฏิบัติให้ดูใจตัวเองเถอะ ใจนี้เป็นตัวติดตัวดิน ตัวเป็นพื้นเป็นไฟ ไม่มีอะไรเกินใจ ไฟนรกอเวจีก็ขึ้นอยู่กับใจดวง ที่สร้างไฟไฟไว้นี้ ลงไปถูกเผาในนรกก็คือใจดวงนี้ชอบตั้งแต่ทำความชั่วช้าลามก แล้วก็ จมๆ เพราะฉะนั้นจึงให้ฝึกใจให้ดี การภาวนาเป็นของสำคัญมาก การภาวนาคือการ อบรมจิตใจ ใจต้องได้รับการอบรม ทุกสิ่งทุกอย่างที่เรานำมาใช้เป็นประโยชน์แก่ใน บ้านในเรือนของเรา เช่นต้นไม้จะเป็นต้นไม้ชนิดใด ใบหญ้าชนิดใด ควรจะทำประโยชน์ อย่างไร ผู้ที่นำมาเขาก็มาคิดเสียก่อน เจียรระโน

ไม่ถ้าควรจะทำเสียไม่เนื้อแข็งเนื้ออ่อนไม่สำคัญ สำคัญที่นายช่างพิจารณา ดัดแปลงแก้ไขให้เป็นไม้ที่ใช้ประโยชน์ได้ตามคุณภาพของมันก็นำมาใช้ ก็เกิดประโยชน์

เรื่อยมาอย่างนี้ เราก็เหมือนกันไม่ว่าเป็นหญิงเป็นชายเกิดอยู่ในประเทศใดเมืองใดก็คือคน คำว่าคนว่าสัตว์นี้ไม่เหนือกรรม กรรมอยู่เหนือนี้ทั้งนั้น

เพราะฉะนั้นให้ตัดแปลงตนเองในทางที่ถูกที่ดี เมื่อตัดแปลงตนเองในทางที่ถูกที่ดีแล้วกรรมนั้นแหละจะพาไปสู่สถานที่ดี ท่านสอนไว้ว่ากมฺมํ สตุเต วิภชตี ยทิตฺทินฺนปฺปณฺนิตํ กรรมเป็นเครื่องจำแนกแจกสัตว์ให้มีความประณีตเลวทรามต่างกัน ถ้าใครทำความชั่วแล้วก็เป็นคนชั่วมาตั้งแต่ยังไม่ตาย เป็นคนชั่วตั้งแต่ชาตินี้ ตายไปก็เป็นคนชั่วต่อไป สัตว์ชั่วต่อไป ถ้าเป็นคนดีก็ตั้งแต่นี้ ตายไปก็เป็นคนดีต่อไป ให้เราฝึกฝนอบรมของเราสืบต่อตั้งแต่บัดนี้จนกระทั่งถึงวันตาย ความดีอันนี้จะสืบต่อเราไปในภพชาติต่างๆ ที่เป็นความดีงามซึ่งเราพึงประสงค์ด้วยกัน ให้พากันจดจำเอาพระบรมราชนิ้องทั้งหลายที่มาปลงธรรมสังเวชวันนี้

นี้ได้เทศนาว่าการแล้วก็จะมีทอดผ้าป่า การทอดผ้าป่านี้ก็ช่วยกันมานาน การทอดผ้าป่ารู้สึกว่กระเทือนโลกเมืองไทยเรามาก แล้วก็สมเหตุสมผล สมบัติทั้งหลายที่เราได้ช่วยกันดึงออกจากความรักคือสมบัติของเรา รักทุกคน ไม่ว่ามากกว่าน้อยรักแสนรักนั้นละ แต่ก็ดึงออกไปเพื่อสละแจกส่วนรวม เช่นทองคำ ดอลลาร์ เงินสด เรานำออกไปเข้าสู่คลังหลวง นี่ก็คือสิ่งที่เรารักเราชอบด้วยกันทั้งนั้น ทำไมจึงเสียสละได้ ก็เพราะเราอยู่ได้ด้วยชาติ ไม่มีชาติอยู่ไม่ได้คนเรา จึงสละออกไปเพื่อชาติแน่นหนามั่นคง เราก็จะอยู่ด้วยความร่มเย็นเป็นสุขได้ จึงต้องต่างคนต่างเสียสละ

ผลแห่งการเสียสละในการช่วยชาติคราวนี้ โดยหลวงตาบัวเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายก็ไม่ได้ไม่น้อยหน้ากว่าประเทศใด ทองคำของเราที่ได้เข้าสู่คลังหลวงจากการช่วยชาติคราวนี้ ๑๑,๕๑๕ กิโล เป็นของเล็กน้อยเมื่อไร ฟังซินะ ทองคำแท่งหนึ่งมีราคาเท่าไร นี่ได้ตั้ง ๑๑,๕๑๕ กิโล นี่กระเทือนทั่วเมืองไทยเรา เมืองนอกเขาก็ต้องได้ยินว่าเมืองไทยอุตสาหุ่พยายามชวนขายสมบัติเงินทองเข้าสู่คลังหลวงของตน จากความรักความสงวนของตนในสมบัตินั้นๆ ได้มากขนาดไหน ฟังซินะ ได้ทองคำ ๑๑,๕๑๕ กิโล เป็นของน้อยเมื่อไร

ที่เรานำทองคำเข้าสู่คลังหลวงของเราคราวนี้ เป็นเรื่องกระเทือนทั่วประเทศไทยแล้วยังกระเทือนถึงเมืองนอกอีกด้วย ทองคำนี้ยังเป็นเครื่องหนุนชาติไทยของเราให้แน่นหนามั่นคงขึ้นไป ทุกสิ่งทุกอย่างแข็งแกร่งขึ้นไปเพราะอำนาจแห่งทองคำ นี่เราก็ได้ตั้ง ๑๑,๕๐๐ กว่ากิโลของทองคำแล้ว ส่วนดอลลาร์ได้ถึง ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่า นี้เรียกว่าเข้าเรียบร้อยแล้ว เข้าคลังหลวงของเราจากการช่วยชาติของพี่น้องชาวไทย รวมหัวกันทั้งประเทศได้ทองคำ ๑๑,๕๐๐ กว่ากิโลแล้ว และดอลลาร์ได้ ๑๐ ล้าน ๒ แสน

กว่า ทองคำนี้จะต้องไหลเข้าสู่คลังหลวงตลอด ไม่มีรั่วไหลแตกซิมไปไหนเลยตั้งแต่ต้นจนอวสาน ทองคำนี้จะต้องเข้าตลอด ๆ ไม่มีคำว่าแบ่งแยกหรือไหลซิมไปไหน ไม่ให้มี

หลวงตาบัวเป็นผู้นำเองชื่อสัตย์สุจริตต่ออรรถต่อธรรม กราบไหว้ธรรมพระพุทธรเจ้า การช่วยพี่น้องทั้งหลายนี้เราช่วยด้วยความเมตตาสงสาร เราไม่เอาอะไรขอให้ท่านทั้งหลายได้ทราบเสียว่าการปฏิบัติตั้งแต่วันเราบวชมา แต่ก่อนเราก็ไม่เคยคิดว่าจะเป็นดังที่มันเป็นอยู่ในหัวใจเวลานี้เลย บวชมาก็อยากได้บุญได้กุศล บวชไป ๆ อ่านไป ๆ มรรคผลนิพพานใกล้เข้ามา ๆ ก็ป็นใส่มรรคผลนิพพาน สุดท้ายจิตใจมันก็ตั้งเลยที่นี้ ในชาตินี้จะให้ได้มรรคผลนิพพาน จะให้ถึงนิพพานในชาตินี้ ให้ได้เป็นพระอรหันต์ในชาตินี้ให้จงได้ นั่นเห็นไหม

จากนี้ใจก็หมุนตัวเลย เอาเสียจนเต็มเหนี่ยว สุดความคิดความสามารถจนกระทั่งถึงว่าหาอรรถหาธรรม หาบาปหาบุญ เราก็ไม่หาด้วยเจตนา ธรรมอยู่ที่ไหนก็เต็มอยู่ในหัวใจนี้แล้ว บาปบุญที่ไหนสลัดปิดออกไปหมด ขึ้นชื่อว่าสมมุติ เหล่านี้เป็นสมมุติ ปิดออกหมด เหลือแต่ความบริสุทธิ์ระหว่างใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้ว จึงไม่หาอรรถหาธรรม การช่วยพี่น้องทั้งหลายนี้เราช่วยด้วยความเมตตาต่างหาก เราช่วยด้วยความที่ว่าเราพอแล้วทุกอย่าง เราไม่เอาอะไรในสามแดนโลกธาตุเป็นสมมุติทั้งหมด จิตบริสุทธิ์เต็มที่แล้วสลัดปิดทิ้งทั้งหมด เราช่วยพี่น้องนี้เราช่วยด้วยความเมตตา เราไม่เอาอะไรให้พี่น้องทั้งหลายจำเอาไว้

ความดีความดีนี้หลวงตาบัวนี้ดีดึ้นมากที่สุด พอตื่นนอนขึ้นมาจะพิจารณาดูโลกสงสารแล้ว สำหรับตัวเองไม่ดู ดูตั้งแต่ความบกพร่องของบ้านเมืองเราจะช่วยวิธีใด ๆ ตลอดมาจนกระทั่งบัดนี้ เช่นอย่างพี่น้องทั้งหลายบริจาคมานี้เพื่ออะไร ก็เพื่อชาติไทยของเรา หลวงตาบัวบาทเดียวก็ไม่แตะ ถ้างว่าไม่แตะไม่แตะจริง ๆ ธรรมแท้ไม่มีคำว่าพลิกแพลงเปลี่ยนแปลงหลายพันพันคม ตรงไปตรงมา นี้เราก็ช่วยพี่น้องทั้งหลายมา เราไม่เคยแตะ เงินบาทหนึ่งเราไม่เคยแตะ ได้มามากน้อยเพียงไร ตรงไหนที่มีความจำเป็น ๆ หนุนเข้าไป ๆ ตลอดมา

เช่นโรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่ง ที่ช่วยชาติบ้านเมืองในเมืองไทยของเรา โรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่ง ต่อจากนั้นก็ข้าราชการต่างๆ ที่ควรจะช่วยเหลือเป็นแห่ง ๆ ไปตลอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้ เราไม่เอา เราพอทุกอย่าง ถ้าวาธรรมกับหัวใจก็เป็นอันเดียวกันแล้ว พอแล้ว การเสาะแสวงหาธรรมเราก็ไม่หา ใครจะว่าเราประมาท เอา ใ้วามา การหาเราก็หาเต็มเม็ดเต็มหน่วยแทบจะสลบไสลเราก็เคยมาแล้ว ตั้งแต่วันก้าวขึ้นสู่เวทีฟัดกับกิเลสไม่มีถอยกันเลย ไปจุดจกรรมฐานไปองค์เดียว ไม่เคยไปกับใครละ ไปองค์เดียว ป้าช้ำอยู่กับเรา ถึงเวลาตายไม่มีใครจะรู้ยิ่งกว่าเราจะตาย นักรู้อยู่กับหัวใจเรา

พีดกันจนกระทั่งกิเลสมันเล็กลงไปหมดทุกอย่าง ไม่มีอะไรกังวลใจ ครองบรมสุขตั้งแต่บัดนั้นมาเป็นเวลา ๕๐ กว่าปี นี่เปิดให้ท่านทั้งหลายฟังเสียว่าธรรมพระพุทธเจ้ามีผลหรือไม่ หรือมีตั้งแต่กิเลสตัณหาพาคนเป็นบ่าวอยู่ทั้งวันทั้งคืน ได้เท่าไรไม่พอๆ กิณจนตาย ตายทิ้งเปล่าๆ ก็ยังไม่พออำนาจของตัณหา ส่วนธรรมนี้พอ ธรรมในหัวใจเมื่อเต็มที่แล้วพอ นี่ไม่หาอะไรแล้ว เราบอกตรงๆ เราพาพี่น้องทั้งหลายติดดินเราไม่ได้ติดดินด้วยความหิวโหยของเรา เราหาด้วยความเมตตาสงสารเพื่อให้ชาติของเรามีความแน่นหนามั่นคง อบอุ่นชุ่มเย็นทั่วหน้ากันต่างหาก เราไม่ได้หาเพื่อเรา กรุณาทราบเอาไว้

สำหรับเราพอแล้ว ตั้งแต่กิเลสขาดสะบั้นลงไปจากหัวใจ เอาเราจะยกขึ้นมาพูดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เขาหาเงินหาทองหาข้าวหาของ วันนี้ได้เท่านี้บาท วันนั้นได้เท่านี้สลึง ได้เท่านี้สตางค์ ทำไมเขาพูดกันได้เขาหาเงินหาทอง สมบัติที่เขาได้มาเขามาคุยกันพูดกันทำไมเขาพูดได้ เราหาอรุณาธรรมซึ่งเป็นของเลิศเลอยิ่งกว่าสิ่งเหล่านี้แทบเป็นแทบตายถึงขั้นสลบก็ยังมี เราหามาได้มากน้อยเรามาพูดเสียหายที่ตรงไหน นี่ก็พูดให้เต็มย่น เราหาตั้งแต่เราบวชจนกระทั่งปัจจุบันนี้เรียกว่าไม่หา

ธรรมเต็มหัวใจ ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วเราไม่หาเป็นเวลา ๕๐ กว่าปี เรียกว่าไม่หาอะไร ธรรมก็ไม่หา บุญไม่หา บาปไม่หา พอทุกอย่าง เพราะเหล่านี้เป็นสมมุติทั้งหมด มีแต่ความเมตตาสงสารช่วยพี่น้องชาวไทย ติดดินไปทางนี้ทางนี้ไม่ได้เพื่อเรานะ เราเพื่อพี่น้องทั้งหลาย กรุณาให้ทราบและขอความเห็นใจจากท่านทั้งหลายว่าหลวงตาบ๊วนี้ช่วยจริงๆ ช่วยพี่น้องทั้งหลาย บาทหนึ่งไม่เคยแตะ ฟังซินะ เป็นอย่างไร ธรรมตายใจได้ไหม ลงว่าไม่แตะไม่แตะจริงๆ นี่เรียกว่าธรรม ไม่แตะแต่หีบเอาแล้ว ขโมยเอาอย่างนั้นไม่ใช่ธรรม ธรรมแท้เป็นอย่างนั้น จะเอานะ

นี่เราช่วยขนาดนั้นช่วยพี่น้องทั้งหลายจนกระทั่งถึงวันตาย ตายแล้วก็บอกชัดๆ เลยให้มันสมเหตุสมผลที่เราหาธรรมว่าพอแล้วภายในใจเรา เราไม่หาต่อไปอีกแล้ว ธรรมไม่หา เพราะธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วหาอะไร ที่นี้เวลาตายแล้วก็ไม่ต้องนิมนต์พระมาอุสา ธมฺมา หลวงตาบ๊วตายแล้วไปไหนนา ไม่ต้องนิมนต์พระมาอุสา เรากุสาเราเต็มสัดเต็มส่วนพอทุกอย่างแล้ว ไม่จำเป็นที่ว่าจะมีอะไรบกร่องในตัวของเรา ตายไหนตายได้ทั้งนั้นแหละ ความเป็นกับความตายมีน้ำหนักร่วมกัน

ความเป็นอยู่ก็คู่กับความบริสุทธิ์ที่พอแล้วนั้นแล ความตายไปก็คือผู้บริสุทธิ์นี้เอง สลัดสมมุติทั้งหลายออกจากใจแล้วก็มีแต่ใจบริสุทธิ์ล้วนๆ ก็ใจนั่นเองที่บริสุทธิ์ จึงไม่ต้องเสาะแสวงหาพระมาอุสาให้ หลวงตาบ๊วตายแล้วไปไหนนาๆ เราอยากจะพูดแกมตลกก็ได้ หลวงตาบ๊วตายแล้วไปไหนนา ไปหาสันพร้าว จะว่าอย่างนั้น ฟาดหน้าผาก

คน โคตรพ่อโคตรแม่สูตายแล้วไปที่ไหน โคตรกูก็มีตายแล้วไม่เห็นถามหาโคตรของกูนี้วะ เราจะว่าอย่างนั้นก็ได้ หรือว่าแล้วก็ไม่รู้ จำเอานะ

นี่ละจิตถ้างได้ทำให้พอใจแล้วพูดได้เต็มปาก บอกว่าเราไม่หาอะไร ตายแล้วเราตายอย่างง่ายตาย ไม่จำเป็นจะต้องวุ่นวายกับสิ่งใดทั้งนั้น ล้มลงไปตรงไหนแล้วพอไปเลย สลัดปี๊วะเลย ชาติขันธ์นี้เป็นของเกิดตายๆ มันประจักษ์ ดิน น้ำ ลม ไฟ ใจนั้นเป็นธรรมชาติล้วนๆ แล้ว ไม่มีคำว่าสูญ เป็นธรรมชาติเรียบร้อยแล้ว นั่นแหละเป็นธรรมชาติเลิศเลอของโลกอยู่ที่ตรงนั้น ให้ท่านทั้งหลายจำเอา

วันนี้ก็เทศนาว่าการให้ฟังเพียงเท่านี้ เทศน์มากมันก็เหน็ดก็เหนื่อยนั่นแหละ เพียงเท่านี้ก็พอเป็นคติเครื่องเตือนใจ การสร้างความคิดให้สร้างนะ อกาลิโกๆ พระพุทธเจ้าสอนไว้ด้วยสวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้ว ว่าบาปมี บุญมี นรกมี สวรรค์มี นิพพานมี อย่าไปเหยียบย่ำทำลายหัวพระพุทธเจ้าที่ทรงแสดงไว้แล้วด้วยความสัตย์ ความจริง ที่ทรงรู้แจ้งเห็นจริงเรียกว่าโลกวิทู สิ่งเหล่านี้รู้มาเห็นมาหมดแล้วจึงได้นำมาสอนโลก โลกจะไปจมกับสิ่งเหล่านี้แหละ ก็สอนไว้

พระพุทธเจ้าเองเป็นผู้สอน ไม่ใช่คนหูหนวกตาบอดสอนนะ เราอย่าไปอวดดีกว่าพระพุทธเจ้ามันจะจม ว่าบาปมีให้ระวังบาป บุญมีให้เสาะแสวงหาบุญ การทำบุญให้ทานไม่ครีไม่ล้ำสมัย คนมีคนจนทำได้ทั้งนั้น คนจะเป็นเศรษฐีมหาเศรษฐีก็ทำบุญได้ คนทุกซ์คนจนมีมากมีน้อยทำได้ด้วยกันทั้งนั้น แล้วบุญกุศลก็ไม่ล้ำเอียง ใครทำได้มากได้น้อยตามกำลังแห่งการกระทำของตนได้เหมือนกันหมด ให้พากันจำ อย่าไปลืมต้นบ้านนะ ได้เงินมาเท่านั้นหมื่น เท่านั้นแสน เท่านั้นล้าน เพลินอยู่กับเงิน

เงินมันคืออะไร เอา พูดให้มันเต็มยศ ถ้าสมมุติขึ้นมามันก็มีสองอย่าง เงินอันหนึ่งเป็นกระดาษ พิมพ์ออกมาสักเท่าไรมันก็เป็นกระดาษ อันหนึ่งเป็นแร่ธาตุ ออกมาก็คือแร่ธาตุ ก็เหมือนกับกระดาษทั้งหลาย แร่ธาตุทั้งหลายเต็มอยู่บ้านอยู่เมือง มันวิเศษวิโสอะไร เรามาใช้สำหรับความจำเป็นที่มนุษย์อยู่ร่วมกัน ให้ได้แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันเป็นความสะดวกสบายเท่านั้น เราไม่ได้เห็นว่าสิ่งนี้เป็นของเลิศเลอยิ่งกว่าบุญ

บุญเป็นของสำคัญมาก อันนี้เหนือหมด ให้สร้างความคิดให้ดี นี่ละเป็นความคิดสำหรับเราจะได้ครองในชาติต่อไป ตายแล้วจะไปเกิดแน่ๆ ถ้ากิเลสยังมีอยู่ในใจ ถ้ากิเลสสิ้นแล้วไม่ไป อย่างไม่ไป ไรก็ไม่ไป รู้ตั้งแต่ยังไม่ตาย ตายแล้วนี่จะไม่มาเกิด รู้ชัด มันเป็นคนละฝั่ง ฝั่งสมมุติกับฝั่งวิมุติ ฝั่งสมมุติคือฝั่งวิฆวานตายแล้วต้องเกิด ๆ ฝั่งวิมุติคือตายแล้วผ่านเลย นิพพาน ๆ นั่นละฝั่งวิมุติ พากันจดจำเอา

วันนี้ก็เทศนาว่าการเพียงเท่านั้น ธาตุชั้นนี้ก็ค่อยอ่อนลงๆ ขอความสวัสดีจงมีแก่
บรรดาพี่น้องทั้งหลายทั่วหน้ากันเทอญ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th
และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*
และเครือข่ายทั่วประเทศ